

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัย เรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ที่มีต่อ ความรู้และเจตคติ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล ครอบคลุมสาระสำคัญ คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย ประชากร ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล (การจัดกิจกรรม) การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

1. พัฒนาและนำเสนอกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ กฎระเบียบ ข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ของคนขับแท็กซี่ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับ คนขับรถแท็กซี่ ระหว่างก่อน และหลังเข้าร่วมโปรแกรม
- 3 เพื่อเปรียบเทียบความรู้และเจตคติ ของคนขับแท็กซี่ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม
- 4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ กฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

สมมติฐาน

คะแนนทดสอบความรู้ เกี่ยวกับ กฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ หลังการ เข้าร่วมโปรแกรม (Post-test) สูงกว่า ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม (Pre-test) ที่ระดับความมี นัยสำคัญ .05

คะแนนทดสอบความรู้ และเจตคติ เรื่องกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับแท็กซี่ ของ กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัย ได้แก่ คนขับรถแท็กซี่ จำนวน 81,769 คน ใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่าง คนขับรถแท็กซี่สหกรณ์สุวรรณภูมิ จำนวน 60 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน

2. ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษา เฉพาะ เรื่องความรู้ และเจตคติ ของคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เกี่ยวกับ กฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ กฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ และเจตคติ เกี่ยวกับ กฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เป็นการให้ความรู้ เรื่องกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่
2. ได้ทราบระดับความรู้ ของคนขับรถแท็กซี่ ในเรื่อง กฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่
3. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อพัฒนาคนขับรถแท็กซี่ ในด้านอื่นๆ ต่อไป
4. รูปแบบของโปรแกรมที่สร้างขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ กลุ่มเป้าหมายนอกระบบกลุ่มอื่นได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ที่มีต่อความรู้ และเจตคติ เกี่ยวกับ กฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการ คือ

ขั้นตอนที่ 1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. การศึกษานอกระบบโรงเรียน
2. ความต้องการในการจัดการศึกษานอกระบบ
3. หลักสูตรโปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรม

4. แนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบในการพัฒนาโปรแกรม
5. ทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่
6. เทคนิคการสอนที่ใช้ในโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
7. ความหมายและประวัติการเกิดรถแท็กซี่
8. การควบคุมการจดทะเบียนของการประกอบการรถแท็กซี่
9. กฎหมายและระเบียบจรรยาบรรณที่คนขับรถแท็กซี่ควรทราบ
10. อัตราโทษปรับ เมื่อฝ่าฝืน หรือกระทำผิด
11. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2. จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ที่มีต่อความรู้และเจตคติเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากร

วิธีเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนขับรถแท็กซี่ ในสหกรณ์แท็กซี่สุวรรณภูมิ

1.1 สุ่มคนขับรถแท็กซี่ในสหกรณ์ แบบเจาะจง จำนวน 60 คน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1.1 อ่านและเขียนภาษาไทยได้

1.1.2 มีใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 30 คน และกลุ่มทดลอง 30 คน

2. จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยใช้หลักพัฒนาโปรแกรม ของ

Mclaughlin

2.3 กำหนดวัตถุประสงค์โปรแกรม

2.4 เลือกหา / กิจกรรม / เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 เลือกเนื้อหากิจกรรม กฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ จากเว็บไซต์ ของกรมการขนส่งทางบก

2.2.2 กำหนดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ที่มีต่อความรู้ และเจตคติ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ

2.3 การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม

2.3.1 ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของกิจกรรม และแนวทางในการจัดกิจกรรม จากคู่มือต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ของกรมการขนส่งทางบก

2.2.1 ผู้วิจัยสร้างกิจกรรมในโปรแกรม แล้วส่งผู้เชี่ยวชาญ เพื่อดูความเหมาะสม การปรับปรุงแก้ไข และการนำไปใช้อย่างถูกต้อง

การตรวจสอบคุณภาพของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ที่มีต่อความรู้ และเจตคติ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ ของคนขับรถแท็กซี่ โดยส่งให้ผู้ทรงวุฒิตรวจสอบกิจกรรม เพื่อปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง โดยเกณฑ์การเลือกผู้ทรงวุฒิ ดังต่อไปนี้

5. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
6. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย
7. ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายจราจร
8. ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎระเบียบข้อบังคับ ในการขอใบอนุญาตขับรถสาธารณะ

กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และส่งผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ โดยเกณฑ์การเลือกผู้ทรงวุฒิ ดังนี้

5. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
6. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย
7. ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายจราจร
8. ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎระเบียบข้อบังคับ ในการขอใบอนุญาตขับรถสาธารณะ
9. ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แบบทดสอบ จำนวน 23 ข้อ
2. แบบวัดเจตคติ จำนวน 15 ข้อ
3. แบบสัมภาษณ์เจาะลึก
4. แบบประเมินโปรแกรม

แบบทดสอบ และแบบวัดเจตคติ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการจะวัด คือ ด้านความรู้ และด้านเจตคติ ในเรื่อง กฎระเบียบข้อบังคับสำหรับคนขับรถแท็กซี่ ได้แก่ การแต่งกาย กฎหมายและระเบียบที่ควรทราบ อัตราโทษปรับเมื่อกระทำความผิดหรือฝ่าฝืน โดยคำนึงถึงเนื้อหา และความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง

แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากของ อรรถพร สุริยเลิศ (2539)

แบบประเมินโปรแกรม เป็นแบบวัด ที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากของ นที ภวงค์ศักดิ์ (2548)

ขั้นตอนที่ 3 นำเครื่องมือที่ได้ ไปใช้กับกลุ่มทดลอง

1. ให้กลุ่มทดลอง ทำแบบทดสอบก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม
2. จัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เรื่องกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่
3. ให้กลุ่มทดลอง ทำแบบทดสอบหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

4. ให้กลุ่มทดลอง ทำแบบวัดเจตคติ
5. ให้กลุ่มทดลอง ทำแบบประเมินผลโปรแกรม
6. เลือกกลุ่มทดลอง จำนวน 5 คน มาสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ขั้นตอนที่ 4 นำเครื่องมือที่ได้ ไปใช้กับกลุ่มควบคุม

ให้กลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบ และแบบวัดเจตคติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนในการประเมินการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ มีดังนี้

1. ประเมินผล กลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบ และแบบวัดเจตคติ
2. ประเมินผล กลุ่มทดลอง ด้วยแบบทดสอบ ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม
3. ประเมินผล กลุ่มทดลอง ด้วยแบบทดสอบ (หลังเข้าร่วมโปรแกรม) แบบวัดเจตคติ

แบบประเมินโปรแกรม และแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก หลังการเข้าร่วมโปรแกรม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ด้วยสถิติทดสอบที (T-Test Dependent)

4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน ระหว่างกลุ่มทดลอง (คะแนนหลังเข้าร่วมโปรแกรม) และกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติทดสอบที (T-Test Dependent)

4.3 เปรียบเทียบเจตคติ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติทดสอบที (T-Test Dependent)

ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของแนวทางในการจัดกิจกรรม และสร้างกิจกรรมในโปรแกรม เพื่อความเหมาะสม และการนำไปใช้อย่างถูกต้อง จึงขอจัดส่งผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของโปรแกรมการศึกษานอกระบบเรียน ที่มีต่อความรู้ และเจตคติ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ แลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบความรู้ เรื่องกฎระเบียบข้อบังคับ
2. แบบวัดเจตคติ เรื่องกฎระเบียบข้อบังคับ
3. แบบประเมินผลโปรแกรม
4. แบบสัมภาษณ์ หลังการเข้าร่วมโปรแกรม

สรุปผลการวิจัย

1. โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

รูปแบบโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมของแมคคลาสลิน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินผลการเรียน (Assessment)

ก่อนที่คนขับรถแท็กซี่จะเข้าร่วมโปรแกรม ควรมีการประเมินผลความรู้ก่อน เพื่อจะได้เปรียบเทียบว่า ก่อนและหลังเข้าร่วม โปรแกรม คนขับรถแท็กซี่ มีความรู้ และทักษะ เปลี่ยนไปจากเดิมหรือไม่

ขั้นตอนที่ 2 การตั้งเป้าหมายและจุดประสงค์การสอน (Setting Goal and Instructional Objective)

การระบุจุดประสงค์ในแต่ละขั้นตอน ควรเป็นจุดประสงค์ที่สามารถเกิดขึ้นได้จริงและบรรลุได้โดยคนขับรถแท็กซี่เอง การเลือกจุดประสงค์เหล่านี้ควรมีความสัมพันธ์กับทักษะของคนขับรถแท็กซี่ เพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ผลงาน (Task Analysis)

การวิเคราะห์ผลงานเกี่ยวข้องกับการแตกย่อยทักษะให้เป็นขั้นตอนย่อยๆ และเรียงลำดับของขั้นตอนย่อยๆเหล่านี้ตามความสมเหตุสมผล รวมถึงลำดับของการนำสื่ออุปกรณ์มาใช้จะส่งผลต่อความเร็วในการเรียนรู้ของคนขับรถแท็กซี่ด้วย วิธีการก็คือเรียงลำดับจากทักษะที่ง่ายไปสู่ทักษะที่ยากขึ้น โดยเริ่มต้น จากเครื่องแบบการแต่งกายของคนขับรถแท็กซี่ กฎระเบียบข้อบังคับ และอัตราโทษปรับ ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 4 การเลือกและใช้กลยุทธ์ในการสอนรวมทั้งสื่ออุปกรณ์ (Selection and Use of Instructional Strategies Including Materials)

กลยุทธ์ในการสอนจะส่งผลต่อวิธีการสอน ขั้นตอนในการสอนคือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้สอน ที่ถ่ายทอดออกมาสู่คนขับรถแท็กซี่ เพื่อที่จะให้คนขับรถแท็กซี่ ได้แสดงออกถึงทักษะที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ โดยผู้วิจัย เลือกใช้เทคนิคในการสอนคือ เกม สถานการณ์จำลอง และการบรรยาย เพื่อเหมาะสมกับผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลโปรแกรม (Program Evaluation)

เมื่อโปรแกรมได้ถูกปฏิบัติครบถ้วนทุกขั้นตอนแล้ว มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องตรวจสอบว่าคนขับรถแท็กซี่ มีความรู้ มากขึ้นจากเดิมก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม หรือไม่อย่างไร

2. ระดับความรู้ ของคนขับรถแท็กซี่ ที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน (กลุ่มควบคุม) เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

คนขับรถแท็กซี่ มีระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 อยู่ในระดับสูง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

3. ระดับความรู้ ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน (pre-test) ของคนขับรถแท็กซี่ (กลุ่มทดลอง) เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

คนขับรถแท็กซี่ มีระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอยู่ในระดับสูง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ

4. ระดับความรู้ หลังการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน (post-test) ของคนขับรถแท็กซี่ (กลุ่มทดลอง) เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

คนขับรถแท็กซี่ มีระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ หลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90 และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10

5. ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ของกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรม (กลุ่มทดลอง) ระหว่างก่อนและหลัง เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

คนขับรถแท็กซี่ ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน คนขับรถแท็กซี่ มีระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ อยู่ในระดับสูง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90 จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ของคนขับรถแท็กซี่ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ พบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 7.408 ดังนั้น จึงเป็น การยอมรับสมมติฐานและ

แสดงให้เห็นว่าหลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน คนขับรถแท็กซี่ จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ เพิ่มขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ระหว่างกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน (กลุ่มควบคุม) และกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน (กลุ่มทดลอง) โดยใช้คะแนนหลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน (post-test) เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

คนขับรถแท็กซี่ ที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ส่วนคนขับรถแท็กซี่ ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยใช้คะแนนหลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน (post-test) ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ อยู่ในระดับสูง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90 จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ของคนขับรถแท็กซี่ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ พบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 21.802 ดังนั้น จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่า คนขับรถแท็กซี่ ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ผลการเปรียบเทียบเจตคติ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับสำหรับคนขับรถแท็กซี่ ระหว่างกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน (กลุ่มควบคุม) และกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน (กลุ่มทดลอง)

ระดับเจตคติเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.27 ส่วนคนขับรถแท็กซี่ ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.27 และพบว่าค่า t ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.03 ดังนั้น จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน และแสดงให้เห็นว่า คนขับรถแท็กซี่ มีระดับเจตคติ ไม่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. การประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพ และปริมณฑล

คนขับรถแท็กซี่ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในกิจกรรม ในเกณฑ์ระดับความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.02 และมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในกิจกรรม กฎระเบียบข้อบังคับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.13 รองลงมาคือ เครื่องแต่งกาย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.07 และอัตราโทษปรับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.87 ตามลำดับ

คนขับรถแท็กซี่ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลา ในเกณฑ์ระดับความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.35 และมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ในเทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.70 รองลงมาคือความเหมาะสมของวิทยากร มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.63

9. ผลจากการสัมภาษณ์ คนขับรถแท็กซี่ ที่เข้าร่วมโปรแกรม การศึกษานอกระบบเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

ผู้วิจัยเลือกคนขับรถแท็กซี่ ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ จำนวน 5 คน โดยพิจารณาจากคะแนนทดสอบความรู้หลังการเข้าร่วมโปรแกรม ผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุด เรียงลำดับ 5 อันดับแรก มาสัมภาษณ์ ได้ผลการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

คนขับรถแท็กซี่ทุกคนมีภูมิลำเนา อยู่ที่ต่างจังหวัด โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาทำงานในกรุงเทพ เนื่องจากมีญาติ และเพื่อนชักชวนให้เข้ามา โดยทุกคนเพิ่งประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ ได้ไม่เกิน 2 ปี ที่หันมาประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ เนื่องจาก คิดว่าเป็นอาชีพที่อิสระ รายได้ดี และไม่ต้องลงทุนมาก

ชีวิตประจำวัน ขับรถแท็กซี่วันละ 12 ชั่วโมง เริ่มตั้งแต่ 16.00-04.00 น. ของวันรุ่งขึ้น ส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อวัน วันละ 1,000-1,500 บาท ซึ่งถ้าหักค่าเช่ารถแท็กซี่ ไปแล้ว คงเหลือประมาณ วันละ 500-1,000 บาท

ทุกคนมีความภาคภูมิใจในอาชีพคนขับรถแท็กซี่ เนื่องจากเป็นอาชีพ ที่สุจริต และสามารถหาเลี้ยงตนเอง และครอบครัวได้

ความรู้สึกที่มีต่อ กฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ เห็นด้วยในเรื่อง เครื่องแบบการแต่งกาย ของคนขับรถแท็กซี่ ที่ออกมาเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทุกสหกรณ์ เพื่อให้สะดวกในการจำแนกและดูเป็นระเบียบเรียบร้อย เรื่องกฎระเบียบข้อบังคับ ต่างๆ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น ที่ทุกอาชีพ ต้องมีกฎระเบียบข้อบังคับไว้ เพื่อให้เป็นแนวทาง

ในการปฏิบัติ และในเรื่องอัตราโทษปรับ เมื่อกระทำผิด มีความเห็นว่า ถ้าคนขับรถแท็กซี่กระทำผิด ควรลงโทษด้วยการตักเตือนก่อน ไม่ควรเสียเงินค่าปรับ เนื่องจาก อัตราค่าปรับ มีมูลค่าสูง

หลังจากเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ทุกคนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป หลังจากทราบว่า อัตราโทษปรับสูง เมื่อกระทำผิดและฝ่าฝืน ทำให้พฤติกรรมในการทำความผิดลดลง

ความคาดหวังในอนาคต ส่วนใหญ่คิดว่า จะทำงานหารายได้สักระยะหนึ่ง เมื่อมีเงินเก็บ เป็นจำนวนหนึ่งแล้ว จะกลับบ้านที่อยู่ต่างจังหวัด และเลิกประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ แต่บางคนคิดว่าอยากจะเป็นเจ้าของกิจการรถแท็กซี่ และอยากอาศัยตั้งถิ่นฐานอยู่ในกรุงเทพมหานครอย่างถาวร

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย เรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ที่มีต่อ ความรู้และเจตคติ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีดังนี้

1. การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถ แท็กซี่ ผู้วิจัยใช้หลักการจัดกิจกรรมของแมคลาสลิน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 การประเมินผลก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม โดยให้คนขับรถแท็กซี่ทำแบบทดสอบ ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ เพื่อจะได้ทราบว่าคนขับรถแท็กซี่มี ระดับความรู้เบื้องต้นมากน้อยแค่ไหน และเพื่อเปรียบเทียบว่า ก่อนและหลังเข้าร่วม โปรแกรม การศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ คนขับรถแท็กซี่ มีความรู้ และทักษะ เปลี่ยนไปอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2547) ที่กล่าวไว้ว่า การที่ไม่มีการทดสอบ ก่อนการฝึกอบรม ทำให้ไม่อาจมั่นใจได้ว่า มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลังการฝึกอบรม และการที่ไม่ มีกลุ่มควบคุมก็ยิ่งทำให้ไม่ทราบว่า การฝึกอบรม คือตัวการที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงจริง หรือไม่

1.2 การตั้งเป้าหมาย และจุดประสงค์ในการสอน เพื่อให้คนขับรถแท็กซี่มีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ ควรตั้งจุดประสงค์ให้ชัดเจน และสามารถ เกิดขึ้นได้จริงและบรรลุได้โดยคนขับรถแท็กซี่เอง การเลือกจุดประสงค์ควรมีความสัมพันธ์กับทักษะ ของคนขับรถแท็กซี่ เพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ Tyler

(1996) กล่าวไว้ว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ต้องระบุพฤติกรรมที่ต้องการของผู้ร่วมกิจกรรม ให้ได้อย่างชัดเจน และเจาะจง เพื่อให้เป็นแนวทาง ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ให้ผู้เรียนกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

1.3 การวิเคราะห์ผลงาน เป็นการเรียงลำดับ ขั้นตอนของแต่ละโปรแกรม ให้เป็นขั้นตอนย่อยๆ และเรียงลำดับตามความเหมาะสม การเรียงลำดับการสอน จากทักษะที่ง่ายไปสู่ทักษะที่ยากขึ้น จะส่งผลให้คนขับแท็กซี่ เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น โดยเริ่มต้น เนื้อหา จาก เรื่อง เครื่องแบบการแต่งกายของคนขับรถแท็กซี่ กฎระเบียบข้อบังคับ และอัตราโทษปรับตามลำดับ ซึ่งในแต่ละขั้นตอน จะมีการวัดประเมินผล รวมอยู่ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Bolye (1981) กล่าวไว้ว่า นักศึกษานอกกระบบโรงเรียน จะต้องตัดสินใจในการพัฒนาโปรแกรมที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองกับประชาชนจำนวนมาก ในเวลาและด้วยทรัพยากรอันจำกัด ดังนั้น การจัดลำดับความสำคัญของเรื่องต่างๆ ในการพัฒนาโปรแกรมจึงมีความสำคัญมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการกำหนดความต้องการให้เป็นเป้าหมายเฉพาะ การแสวงหาทรัพยากรที่มีอยู่ รวมถึงการเรียงลำดับวิธีหรือขั้นตอนการปฏิบัติ ให้เหมาะสม กับกลุ่มเป้าหมาย

1.4 การเลือก นำสื่ออุปกรณ์ รวมถึงกลยุทธ์มาใช้ในการสอน เพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของคนขับรถแท็กซี่ โดยผู้วิจัย เลือกใช้วีดิทัศน์เพื่อการศึกษา เรื่องกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกกระบบโรงเรียน และนอกจากนั้น ยังมีการใช้เกมส์ และการบรรยายในโปรแกรมการศึกษาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของดารัตน์ กาญจนภา (2540) ซึ่งได้ศึกษาและพบว่า สื่อรายการโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนัศึกษานอกโรงเรียนและสอดคล้องกับ รัตนา พุ่มไพศาล (2533) ที่กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการสอนที่ใช้ในการศึกษานอกกระบบโรงเรียน ดังนี้ 1) คุณค่าทางวิชาการ สื่อการศึกษานอกกระบบทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง มีผลการเรียนดีกว่าการใช้สื่อการศึกษา ผู้เรียนจะเข้าใจในความหมายได้กว้างขวาง ส่งเสริมการคิดแก้ปัญหาให้ประสบการณ์ที่เป็นจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนที่ถูกต้อง จดจำเรื่องราวต่างๆ ได้มาก และจำได้นาน รวมทั้งช่วยเพิ่มทักษะในการเรียนรู้ด้วย 2) คุณค่าทางจิตวิทยา สื่อการศึกษานอกกระบบ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต้องการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ ทำให้มีมีโนทัศน์ที่ถูกต้อง ผู้เรียนเกิดความพอใจ

1.5 ประเมินผล เพื่อให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น กับคนขับรถแท็กซี่ และทราบว่า คนขับรถแท็กซี่ มีความพึงพอใจในโปรแกรม การศึกษานอกกระบบ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ มากน้อยเพียงใด ด้วยแบบทดสอบ และแบบประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ Tyler (1996) กล่าวไว้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้ ในขั้นตอนสุดท้าย เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้หรือไม่ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด และสอดคล้องกับ

Boyle (1981) กล่าวไว้ว่า การประเมินผลโปรแกรม หมายถึง การประเมินคุณค่าของโปรแกรม การประเมินหรือการพิจารณาตัดสินคุณค่าของโปรแกรม เพื่อให้เราทราบข้อมูล และนำมาพัฒนาปรับปรุงโปรแกรมต่อไป

สรุปขั้นตอนในการพัฒนาโปรแกรม ทั้ง 5 ขั้นตอน จะสอดคล้องกับ แนวความคิดเกี่ยวกับ องค์ประกอบในการพัฒนาโปรแกรม ของCaffarella (1994) กล่าวไว้ว่า การสร้างแผนการเรียนการสอน (Designing Instructional Plans) มีขั้นตอนดังนี้ กำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม การเรียนการสอนอย่างชัดเจน เลือกและลำดับเนื้อหาสาระตามระดับความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนตามลักษณะเนื้อหาวิชาการและสิ่งที่ผู้สอนเห็นว่าเหมาะสม เลือกเทคนิคการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ผลตามที่คาดหวังไว้ในการจัดการเรียนการสอน (เช่น การบรรยาย กรณีศึกษา บทบาทสมมุติ การละเล่น การเล่าเรื่อง) เลือกและ (หรือ) พัฒนาสื่อที่จะเสริมการเรียนการสอน ในแต่ละกิจกรรมเลือกวิธีประเมินผลที่จะช่วยเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและช่วยให้รู้ว่าการเรียนการสอน ได้ผลตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ และสอดคล้องกับ อารี แก้วสถิตวงศ์ (2539) กล่าวไว้ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ ต้องมีรูปแบบที่หลากหลาย เป็นรูปแบบที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใหญ่ บทบาทของผู้สอนต้องเปลี่ยนไป จากผู้บอก ผู้สั่งสอน เป็นบทบาทใหม่เป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ก็ต้องเปลี่ยนบทบาท มีความสนใจ กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยน และสะท้อนกลับระหว่างผู้สอนและผู้เรียน บรรยากาศการเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะต้องไม่เป็นการข่มขู่ผู้เรียน มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ทันสมัยและเหมาะสม หลักสูตรที่จัดต้องสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องนำมาพิจารณาทบทวนและประยุกต์ใช้ในการจัดรูปแบบการเรียนรู้ให้กับผู้ใหญ่ จึงจะทำให้การเรียนรู้ของผู้ใหญ่เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย

2. ระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลัง เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

คนขับรถแท็กซี่ ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน คนขับรถแท็กซี่ มีระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ อยู่ในระดับสูง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90 จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ของคนขับรถแท็กซี่ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ พบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 7.408 ดังนั้น จึงเป็น การยอมรับสมมติฐานและ

แสดงให้เห็นว่าหลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน คนขับรถแท็กซี่ จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ เพิ่มขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน คนขับรถแท็กซี่มีความรู้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากวิธีการและเทคนิค ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรม มีความหลากหลายน่าสนใจ และเหมาะสมกับคนขับรถแท็กซี่ ทำให้คนขับรถแท็กซี่เกิดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม และเรียนรู้ได้ดีขึ้น และส่งผลให้มีระดับความรู้เพิ่มมากขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Billington (1988) ได้ศึกษา เกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของผู้ใหญ่ คือ การให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ ในการเรียน มีการสนทนา พูดคุยเพื่อให้เกิดแนวความคิดใหม่ในการทำงาน การทดลอง การฝึกปฏิบัติ จะช่วยตรวจสอบความเป็นจริงในทางทฤษฎี และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งผลให้มีความรู้ความเข้าใจ ที่พัฒนาขึ้น และสอดคล้องกับ Brookfield (1986) กล่าวถึงลักษณะของการเรียนรู้ไว้ว่า ผู้ใหญ่มาเรียนตามความสนใจ ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ ต้องคำนึงถึงความสนใจ ความต้องการของผู้ใหญ่เป็นหลัก เพราะผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีในเรื่องที่ตนเองสนใจ และจะไม่เกิดการเรียนรู้ ถ้าผู้ใหญ่ไม่สนใจ การจัดการเรียนรู้ก็เปล่าประโยชน์

3. ระดับความรู้ และเจตคติ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง) เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

คนขับรถแท็กซี่ ที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ส่วนคนขับรถแท็กซี่ ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยใช้คะแนนหลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน (post-test) ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ อยู่ในระดับสูง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90 จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ของคนขับรถแท็กซี่ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ พบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 21.802 ดังนั้น จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าคนขับรถแท็กซี่ ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับเจตคติเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.27 ส่วนคนขับรถแท็กซี่ ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.27 และพบว่าค่า t ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.03 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน และแสดงให้เห็นว่า คนขับรถแท็กซี่ มีระดับเจตคติ

ไม่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลอง มีระดับความรู้มากกว่ากลุ่มควบคุม เนื่องจากกลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบข้อบังคับมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม (กลุ่มควบคุม) แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประสบความสำเร็จ และบรรลุถึงจุดประสงค์ ที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้อง กับ Boyle (1981) กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของการพัฒนาโปรแกรม คือ ความสามารถของนักการศึกษานอกระบบในการกำหนดได้อย่างชัดเจน ว่าอะไรคือความต้องการ ปัญหา หรือสถานการณ์ที่จะต้องเปลี่ยนแปลง และสามารถเลือกกิจกรรม การเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงที่จะตอบสนองความต้องการ และปัญหา อาจเป็นเรื่องความรู้ เจตคติ หรือทักษะชีวิตด้านอาชีพ

4. การประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ในเขตกรุงเทพ และปริมณฑล

คนขับรถแท็กซี่ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในกิจกรรม ในเกณฑ์ระดับความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.02 และมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในกิจกรรม กฎระเบียบข้อบังคับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.13 รองลงมาคือ เครื่องแต่งกาย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.07 และอัตราโทษปรับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.87 ตามลำดับ

คนขับรถแท็กซี่ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลา ในเกณฑ์ระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.35 โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ในเทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.70 รองลงมาคือความเหมาะสมของวิทยากร มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.63 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก คนขับรถแท็กซี่ มีความพึงพอใจ ในเทคนิค วิธีการสอน และสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะสามารถสร้างความสนใจ และตอบสนองความสนใจของผู้เรียน นอกจากนั้น สามารถนำความรู้ที่ได้ ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Boyle (1981) ได้กล่าวไว้ว่า นักการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเลือกวิธีการ เทคนิคและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกด้วย วิธีการ (Method) ในที่นี้หมายถึง วิธีการในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือแนวทางที่เป็นระบบในการเข้าถึงประชาชน (กลุ่ม บัณฑิตบุคคล หรือ กลุ่มเป้าหมายทางสื่อมวลชน) เทคนิค (Technique) หมายถึง รูปแบบการเสนอเอกสารที่ต้องการให้มีการเรียนรู้ รูปแบบการบรรยาย การสัมภาษณ์เป็นคณะ การอภิปรายเป็นกลุ่ม หรือการศึกษาดูงาน ส่วนอุปกรณ์ (Device) หมายถึง อุปกรณ์และสภาพแวดล้อมที่จัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการ

เรียนการสอน (ภาพยนตร์ วิทยุ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ) เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ได้สูงสุด

5. การสัมภาษณ์ คนขับรถแท็กซี่ ที่เข้าร่วมโปรแกรม การศึกษานอกระบบ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่

ผู้วิจัยเลือกคนขับรถแท็กซี่ ที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ จำนวน 5 คน โดยพิจารณาจากคะแนนทดสอบความรู้ หลังการเข้าร่วมโปรแกรม ผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุด เรียงลำดับ 5 อันดับแรก มาสัมภาษณ์ ได้ผลการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

คนขับรถแท็กซี่ทุกคนมีภูมิลำเนา อยู่ที่ต่างจังหวัด โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาทำงานในกรุงเทพฯ เนื่องจากมีญาติ และเพื่อนชักชวนให้เข้ามา โดยทุกคนเพิ่งประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ ได้ไม่เกิน 2 ปี ที่หันมาประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ เนื่องจาก คิดว่าเป็นอาชีพที่อิสระ รายได้ดี และไม่ต้องลงทุนมาก ชีวิตประจำตัว ขับรถแท็กซี่วันละ 12 ชั่วโมง เริ่มตั้งแต่ 16.00-04.00 น. ของวันรุ่งขึ้น ส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อวัน วันละ 1,000-1,500 บาท ซึ่งถ้าหักค่าเช่ารถแท็กซี่ ไปแล้ว คงเหลือประมาณ วันละ 500-1,000 บาท ทุกคนมีความภาคภูมิใจในอาชีพคนขับรถแท็กซี่ เนื่องจากเป็นอาชีพ ที่สุจริต และสามารถหาเลี้ยงตนเอง และครอบครัวได้ ความรู้สึกที่มีต่อ กฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ เห็นด้วย ในเรื่อง เครื่องแบบการแต่งกาย ของคนขับรถแท็กซี่ ที่ออกมาเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทุกสหกรณ์ เพื่อให้สะดวกในการจำแนก และดูเป็นระเบียบเรียบร้อย เรื่องกฎระเบียบข้อบังคับ ต่างๆ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ถือว่าเป็น สิ่งจำเป็น ที่ทุกอาชีพ ต้องมีกฎระเบียบข้อบังคับไว้ เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ และในเรื่อง อัตราโทษปรับ เมื่อกระทำผิด มีความเห็นว่า ถ้าคนขับรถแท็กซี่กระทำผิด ควรลงโทษด้วยการ ตักเตือนก่อน ไม่ควรเสียเงินค่าปรับ เนื่องจาก อัตราค่าปรับ มีมูลค่าสูง และหลังจากเข้าร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับสำหรับคนขับรถแท็กซี่ ทุกคน มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป หลังจากทราบว่า อัตราโทษปรับสูง เมื่อกระทำผิดและฝ่าฝืน ทำให้ พฤติกรรมในการทำความผิดลดลง ความคาดหวังในอนาคต ส่วนใหญ่คิดว่า จะทำงานหารายได้ สักระยะหนึ่ง เมื่อมีเงินเก็บเป็นจำนวนหนึ่งแล้ว จะกลับบ้านตามภูมิลำเนาเดิม และเลิกประกอบ อาชีพขับรถแท็กซี่ แต่บางคนคิดว่าอยากจะเป็นเจ้าของกิจการอู่รถแท็กซี่ และอยากอาศัยตั้งถิ่นฐาน อยู่ในกรุงเทพมหานครอย่างถาวร ดังจะเห็นได้ว่า คนขับรถแท็กซี่ มีภูมิลำเนานอกเขต กรุงเทพมหานคร เป็นแรงงานที่อพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามาหางานทำให้เขตเมือง และเป็นคนขับรถ แท็กซี่ใหม่ ที่เพิ่งหันมาประกอบอาชีพขับรถรับจ้าง โดยคิดว่าเป็นอาชีพที่อิสระ เนื่องจาก คนขับรถ ส่วนใหญ่อยู่ในภาวะว่างงาน และคิดจะเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ประกอบกับ ไม่มีเงินในการลงทุน เลยหันมายึดอาชีพขับรถแท็กซี่ เพราะแค่มีใบขับขี่สาธารณะ

และไม่ต้องจ่ายเงินจำนวนมากในการซื้อรถมาขับ แต่สามารถหาเช่ารถตามอู่แท็กซี่ หรือสหกรณ์แท็กซี่ ที่มีมากมายในกรุงเทพมหานครได้ และผลตอบแทนหรือรายได้ ถึงแม้จะไม่มากนัก แต่ก็สามารถหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ญัฐจรี สุวรรณภัก (2545) พบว่า การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพแท็กซี่ เนื่องจาก ให้ภาพลักษณ์ที่สอดคล้องกับงานในอุดมคติมากกว่า คือเป็นงานที่รายได้ดี ได้เป็นรายวัน เป็นงานที่อิสระ และสบาย รวมทั้งการประเมินตนเองในแง่ความรู้และอายุ เป็นข้อจำกัดในการหางานใหม่ และการที่ยังหางานใหม่ที่ดีกว่าไม่ได้ แต่ส่วนใหญ่ก็มองชีวิตการทำงานในอนาคตไว้ว่าจะขับแท็กซี่ไปอีกระยะเวลาหนึ่ง เพื่อที่จะเก็บเงินแล้วกลับไปใช้ชีวิตที่บ้านต่างจังหวัด

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า คนขับรถแท็กซี่ที่เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับสำหรับคนขับรถแท็กซี่ มีระดับความรู้สูงขึ้น ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้เข้าร่วมการอบรม มีความพึงพอใจในสื่อกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ดังนั้นการจัดเตรียมสื่อประกอบกิจกรรม เช่น วีดีทัศน์ และอุปกรณ์เครื่องฉาย ควรมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจของคนขับรถแท็กซี่
2. จากผลของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน พบว่า กิจกรรมที่จัดเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และเนื้อหาความรู้ที่ได้สอดคล้องกับความต้องการ โดยเน้นการจัดเรียงลำดับเนื้อหาที่ใช้ในการสอน ควรเรียงลำดับจากเนื้อหาที่ง่ายต่อการเรียนรู้ ไปสู่นเนื้อหาที่ยาก เนื่องจากทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น และเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
3. จากผลการประเมินความพึงพอใจ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม พบว่า สถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมควรมีความเหมาะสม เดินทางสะดวก มีที่จอดรถเพียงพอ สำหรับผู้เข้าร่วม และควรคำนึงถึงจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ให้สอดคล้องกับเนื้อหา วิธีการจัดโปรแกรม และสถานที่
4. การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับสำหรับคนขับรถแท็กซี่ ควรทำอย่างต่อเนื่อง และปรับปรุงเนื้อหา ให้ทันสมัย ตามพระราชบัญญัติการจราจรทางบก ที่เปลี่ยนแปลงไป
5. อู่หรือสหกรณ์แท็กซี่ ควรจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ให้กับคนขับรถแท็กซี่ใหม่ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

6. ควรให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีโอกาสซักถาม ปัญหา และข้อสงสัย เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหาสถานการณ์ต่างๆ กับผู้เชี่ยวชาญโดยตรง เช่นจาก เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร หรือ เจ้าหน้าที่จากกรมการขนส่งทางบก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรให้มีการศึกษากฎระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น กฎหมายจราจรเบื้องต้น เพื่อนำมาพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ให้กับคนขับรถแท็กซี่
2. ควรนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับคนขับรถแท็กซี่ ไปใช้กับกลุ่มคนขับรถแท็กซี่สหกรณ์อื่นๆ หรือคนขับรถแท็กซี่ส่วนบุคคล
3. ก่อนกำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหาในการฝึกอบรม ควรมีการศึกษาหาความต้องการของคนขับรถแท็กซี่ก่อน เพื่อจะได้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง
4. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับความรู้ และเจตคติ ของคนขับรถแท็กซี่